

ORADUNA MARE (NAGYVÁRAD)
Dumineca 23 Novemb. st. v.
5 Decemb. st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 90.

ANUL XVI.

1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Român'ia 2 galbeni.

O caletoria la nunta.

— Schitia dela satu. —

(Urmare.)

Tipete și vaiete resunara prin aeru, dar tôte aceste nu folosira nimica. Faptul s'a împlinitu. Noi ne aflamu în fundul bălții. Ce situațiune!

Prim'a mea vointia eră să me orientezu unde și cum ne aflămu? Dar nu eră cu putintia. În acestu salto-mortale involuntaru cađui cu fač'a la pamentu, și nu vedeam nimica, de óra-ce ap'a și tin'a venisera în nemijlocita atingere cu ochii mei.

Simțeam înse că totusi n'am ajunsu tocmai în fundul bălții, căci sub mine se mai află ceva, ce nu semenă a fi nici tina, nici pamentu.

Deasupra mea asemenea trebuiă să fi fost ceva, căci i simțeam greutatea.

Va să đica, și de desubtu și deasupra eră ceva. Prin urmare, situațiunea mea nu se putea numi tocmai rea. Eram scutitu și de desubt și deasupra.

Dar de odata simții o lovitura cumplita. Par că cineva m'ar fi înțepatu cu o sulitia séu cu vr'unu altu obiectu ascuțitu. Apoi la momentu simții o pocnitura și-mi parea, că mi s'a frantu o costa.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Deputatul Baudry d'Asson se scóte cu sil'a din parlamentul frančesu.

Ast'a nu-i gluma, îmi diceam, și iute îmi întorsei capul să vedu ce-i? Ce surprindere! Ambele dame se aflau deasupra mea svêrcolindu-se să se scôle. Atunce veđui, că împunetur'a nu se facu prin vr'o sultia, ci de vêrful ascuțitu și naltu al calcâiului dela papucul domnișorei Zoe.

— Vai, dora te-am vatematu, — îmi dîse ea cu spariare sfîosa.

— Abiã m'ai atinsu, dșora, — respunsei, nadușindu tocmai atunce unu junghiu ce me taiã 'n adâncu. Dar n'aveam timpu a simți durerea, căci zarii obiectele din giurul meu, și scosei unu risu cu hohotu.

Cutiile pe cari le grigiã cu atãta nisuintia, tôte zaceau în giuru de mine, ca niște ruine, gelindu unu trecutu mai gloriosu.

Ier peleri'a mea, noua-noutia, notã cam la dece pasi pe suprafațã a apei.

Intr'aceste caii spariati o tulira la fuga cu trasura cu totu, și în curêndu se perdura din vedere dimpreuna cu cocierul care alergã dupa ei...

E bine, damele voiau să se scôle în picîore. Dar ap'a ajungea mai pâna 'n genunchi. Cum să le fiu pututu lasã să mërگا pe jos? Trebuiã să le ducu afara, dar nu puteam de odata pe amêndoue, ier un'a nu se putea lasã acolo, căci avea să se întine.

Deci ce erã de facutu?

Le rugai să binevoiesca a nu se mișcã de fel, ci să-mi faca onôrea d'a ședê pe mine pâna ce va vini și fratele Hector, ca apoi dimpreuna să le transportãmu pe uscatu.

Ele me ascultara... Bine facura, căci sub impresiunea calcâielor lor vedeam totu stele verdi.

Hector alergã întru ajutoru, și punêndu la o parte tóta etichel'a, luaramu câte un'a în brație, și — în tina pâna 'n genunchie — le duseramu la trasura.

Apoi mai dîca cineva, că n'a meritau să ne restituãm!

Dupa acêst'a începuramu să adunãmu obiectele. Eu, Hectoru și cocierul dela trasur'a a dêu'a, ne puseramu la pescuitu, căci mai tôte notau deasupra apei.

Le și adunaramu, dar — grôz'a grôzelor! — erau mai multe decãt câte încarcaramu!... Încremenii... Dar numai decãt me ușorai, că numărul cutiilor nu s'a înmulțitu, ci numai unele din aceste s'au spartu. Erã plina tin'a de cuprinsul lor, de... Dar nu voiu fi atãt de indiscretu să tradezu secretul!

Înse cutiile barbatilor nu se gasiau de felu. Numai într'unu târđiu le scose cocierul din fundul bãltii. Ambele ajunsera acolo sub mine.

Clapsul meu, sermanul, și-a ruptu tôte ôsele; ier cilindrul fratelui Hector parea o anticitate din secolul trecut, dar nimene n'ar fi ghicitu cu grab'a, că aceea cândva a fost peleri'a.

Scosei și peleri'a mea de pe apa, o storsei, ea își perdù tóta form'a. Dar ce-mi pasã? Așã e interesanta escursiunea!

În fine adunaramu tôte și le aședãramu în trasur'a a dêu'a, căci cea dinainte disparu cu deseveșșire. Când încãrcaramu tôte, îmi parea că vedu unu caru de al neguțiatorilor cari umbã din têrgu în têrgu cu marfele lor. Căci trasur'a erã plina-plinutã.

Dar atunci veni cestiunea cea mai grea: unde să ședemu? Căci dupa ce trasur'a prima ni scapã, firesce că eramu siliti să ședemu toti în asta un'a. Dar fiindu că trasur'a erã încarcata cu vêrfu, unde mai puteamu să aședãmu acolo șese persône? Nu erã acêst'a o problema grea?

E bine, unu generalu dora nu-si arangêza cu mai multa grige ôstea, decãt cum ne împãrțiramu noi.

Cocierul dadù sbicțu cailor să plecãmu... Dar ce naiba! Caii începù a sarì în doue picîore, dar nu tragu.

Cocierul i îndemna cu gur'a și cu sbicțul, dar însedaru. Fratele Hectoru înjura pe cocieru, că nu scie mânã, apoi apuca ênsusi frênele, striga, dã cu sbicțul, și — totu acelasi rezultatu. Me punu cu, ne punemu toti, și strigãmu „Hi, hi!” — dar tôte-su însedaru. Caii saru, dar nu vreu să traga.

Urmã o injuratura gratuita din partea fratelui Hectoru la adres'a cocierului, pentru că „a stricatu cailor”. Apoi îndemnarea cailor începù de nou, înse ierasi fãra succesu.

— Nu este altu mijlocu, — ne dîse Hectoru, — decãt să tramitemu napoi acasa dupa cei doi cai, cari de atunce de siguru vor fi sositu acolo.

Adeca să stãmu locului, să așteptãmu cel puçinu vr'o ôra, pâna ce cocierul va merge și se va rentôrce. O eternitate acêst'a!

La primul audiũ eram p'aci să 'nmarmurescu de grôza. Eu, udu pâna 'n genunchi, să așteptu o ôra și apoi să caletorescu dora alta ôra. Nu erã acêst'a o perspectiva grozava?!

Dar în fine, când cineva se duce la nunta, în societate de dame frumôse, nu pôte să mediteze multu.

Me aplecai dara și eu cu resignațiune sortii fatale, și priviam cu doru dupa cocierul, carele plecase calare să-ni aduca cai de ajutoru.

Și începuramu a ne deprinde cu așteptarea. Erã mai bine dora să fiu disu „uritul”.

Așã dara așteptamu. Înse timpul trecea încetu. cel puçin așã mi-se parea, căci orologiul aretã altfel. Me uitai, trecura doue-spre-dece ôre! Va să dîca, dela cununia amu întârđiatu!

Dar n'așu fi spusu acêst'a damelor, pentru tóta lumea. Când dômna me întrebã câte ôre-su, i respunsei: Acusi vor fi unu-spre-dece.

— Așã dara totusi n'amu întârđiatu înca, — respunse dên's'a. Numai pentru toaleta ni va remãne timpu mai puçinu.

— Oh! mie îmi trebuie fôrte puçinu timpu pentru îmbracare, — respunse și Zoe și soru-sa mai de odata.

Me uitai la ele, și nu-mi putui ascunde unu surisu compatimitoru. Sermanele! de scieau, că deja cununi'a s'a și începutu, cum se întristau!

Cu tôte aceste și ele începeau să devina impaciente, căci cocierul nu mai viniã cu caii, de și putea să sosêca de multu.

Intr'aceste timpul inaintã. Trecu o ôra, trecura doue, și caii nu mai sosiau. Frigul se reflectã din ce în ce mai tare pe tôte fețele; și — lucru principalu! — frie'a de întârđiare cuprinse și pe dame.

Nu mai aveau rabdare.

De odata se audi din departare unu fel de urletu. Deveniramu atenii. De buna sêma sînt niște câni! Dora cei de-acasa vinu cu cocierul!

Și presupunerea acêst'a ni oferiã speranțã cea mai dulce!... Dar de odata calul începù a ciuli din urechi și a sforai, sarindu cu nelinisce și întorcêndu-se cu frica în partea de unde se audiea urletul...

— Lupi! — strigã dômna spariata.

(Finea va urmã.)

Iosif Vulcanu.

Caderea frundiilor.

(Dupa Millevoje.)

Fomn'a pe jos aruncase
Frundiile ce-au vestejitu,
Privighitorea 'ncetase,
Crângul erã parasitu.
Tristu, cu fruntea aplecata,

Una tineru, incetisioru
 Strabatea inca odata
 Paduricea, cu multu doru :
 „Paduricea mea iubita,
 Adio . . . sunt prapaditu ;
 Frundi'a cade 'ngalbenita,
 Césul mortii mi-a sositu.
 O ! fatala vrajitoare,
 Tu mi-ai disu : „Baiatul meu,
 De si in a vietii flóre,
 Iéta ce vré Dumnedieu :
 Vei vedé numai odata
 Inca frundi'a 'ngalbenindu :
 Calea-ti este terminata,
 Ciprul ne mai inverdindu ;
 Ramurile lui le 'nclina
 Peste capul teu tacutu :
 Tiuereti'a ta declina,
 Fericirea s'a perdutu !
 Si când iérb'a va fi verde,
 Iér crângul imbalsamatu,
 Ca o flóre ce se pierde,
 Tu deja vei fi plecatu.“
 Véntul mortii me adia,
 Ca o umbra am vediutu
 Primavér'a, dându-mi mie
 Cel din urma al seu salutu.
 Cadi, cadi, efemera frundia !
 Peste drumul parasitu ;
 Mamei mele se s'ascundia
 Locul meu de odihnitu.
 Dar dăca-a mea favorita
 Va veni sé plânga aci,
 De doliu acoperita,
 Pe cel care o iubi ;
 In padurea solitara,
 Destépta-me unu minutu :
 Umbr'a mea sé-i repara !
 Eu voiu fi satisfacutu“.
 Dise . . . si, cu cca din urma
 Frundia care jos cadiu,
 Si viéti'a lui se curma,
 Ultim'a di disparu.
 Gróp'a sa i fu sapata
 Subt stejarul secularu . . .
 Dar iubit'a-i adorata
 Se astepta insedaru !
 Astfel, trista, departata,
 Mica, pe acestu paméntu,
 O cruce stă izolata :
 Semnu de unu tacutu morméntu.
 Singuru, unu pastoru in vale
 Putintelu sgomotu facea,
 Când dupa turmele sale
 Pe acolo se ducea.

B. A. Vinesiu.

Trei-spre-dece la mésa.

— *Dupa Lafontaine.* —

(Urmare si fine.)

„A muritu in urm'a zelului ce avea pentru acésta, vindu sé o practiseze chiar dupa rentórcerea dela unu ospetiu mare; dar a fost lovit de apoplecsia in casa la pacientul seu N., care a fost atât de greu mişcatu

prin mórtea nefericitului Saint-Phart, încât medicul chiatu in ajutoriu acestuia, care erá deja mortu, a trebuitu sé recurga la cele mai energice remedii pentru a împedecá mórtea dlui N.“

Dn'a M. sare de pe scaunu, apuca jurnalul din mâna dela mine, cetesce de nou articolul şi esclama :

— V'am spus eu, că numerul trei-spre-dece e fatalu şi nu crutia pe nime; Ddeu sé dea repausu sufletului acestui omu, inse eu sântiescu o adeverata fericire, că am scapatu de situatiunea teribila, in care me aflamu. Ah dragii mei copii, cât e de bunu Ddeu !

— Acuma, scumpa mama, putemu sé punemu mai aprópe terminul cununiei.

— Da, dragii mei, teribil'a datoría e platita; eu abia aşteptu sé ve vedu fericiti.

Dupa trei septemâni m'am cununatu cu Cecilia.

Dece luni amu traitu in fericire fára nori, adisuntemu in dóue octombre, şi Cecilia mea ni-a facutu presentu unu copilu frumosu; atât mam'a cât şi copilul se afla admirabilu de bine, matusi'a Siarlotta şi socra-mea salta prin casa in tóte pártile, bucuri'a inunda inimele nóstre, tóta familia alérge, sé aduca felicitárele sale celui nou nascutu; toti il afla frumosu ca sórele, şi eu le secundezu. In mijlocul bucuriei nóstre, audu o discutíune între servitorii mei şi între unu strainu cu voce cunoscuta, care dice:

— Ve spunu că trebue sé intru, dati-mi calea, eu süm amicul dlui vostru.

Usi'a salonului se deschide. Saint-Phart pe care eu-l ingropasemu aşá de bine pe hártia, intra întregu şi sánetosu strigându :

— Ah! amice! veti fi cređutu, că am muritu. Chiar adi e unu anu decând am avutu onórea sé prândescu cu stimat'a dvóstre familia împreuna. Eu am fost chiatu in Russi'a la unu personagiu mare, care m'a facutu pedicurantele seu ordinariu pe lângá unu onorariu estraordinariu. Am obţinutu 15 zile de concediu, am sositu adi deminétia şi am alergatu la amicul dvóstre dl de Brémond; el mi-a spus, că sânteti fericiti şi eu vinu a ve aduce felicitárele mele şi a ve asigurá, că n'ati onoratu la més'a dvóstre pe unu ingrátu, pentru că eu sciu sé fiu şi süm totdeuna recunoscatoru.

„Süm fórté fericitu vedéndu-ne pe toti reuniti dupa unu anu de zile. Astadi nu sântemu trei-spre-dece; prin voi'a lui Ddeu sântemu patru-spre-dece; sé dea Ddeu ca pe anul viótoriu se fimu cinci-spre-dece, micul copilu doresce se aiba şi sora“. Saint-Phart începe a ride cu hohotu.

Dn'a M. priveşte la mine.

Eu plecu capul roşindu in fácia.

— Dta m'ai pacalitu? — dice ea.

— Da, scumpa mama, iti pare reu? Idei'a fiesa a dtale te-ar fi inmorméntatu şi pe dta şi pe Cecilia şi atunci nici eu n'asu mai trai; totu anul ar fi fost o afacere de ceremonia funebrala. In locul acestora inse adi ne vedemu cu totii reuniti la unu botezu. Nici unul dintre noi nu lipsesce şi adi avemu 2 octombre. Dta vedi scumpa mama, că superstiţiunea in sine e unu lucru copilarescu, de care trebue sé se desbrace totu omul. Iértá-me că te-am sedusu şi crede-mi, că numerul 13 întocmai aşá precum vinerea, sarea versata, pânea întórsa cu spatele in jos şi altele asemenea nu sânt decát povesti de ale babelor pentru a adormi copiii cu ele. In fine scumpa mama, acuma poti cu bucuri'a leganá pe nepotul dtale şi nu crede decát in zile fericite, cu cari ne daruiesce ceriul. Sé ne aducemu aminte, că cel mai bunu mijlocu de a multámí lui Ddeu pentru binefacerile sale, este, ca sé ne bucurámu de ele!

Circlide.

S A Z O N U :

Calindarul septemănei.

Țiu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și serbatorile.	Sorele resare	Sorele apune
Dumineca	23	5	Par. Amfilochiu.	7 50	4 9
Luni	24	6	PP. Clemente și Petru	7 51	4 9
Marti	25	7	S. Mra Ecaterina.	7 51	4 9
Mercuri	26	8	Cuv. Alipiu stelp.	7 52	4 8
Joi	27	9	MM. Iacob Persul.	7 53	4 6
Vineri	28	10	Cuv. Stefan cel nou.	7 54	4 6
Sâmbeta	29	11	Mar. Paramon.	7 55	4 5

Scrisori din Budapesta.

(Despre jumimea studiōsa. — Societatea „Petru Maioru”. — Intreprinderi literarie. — Ajutorarea Societății.)

Cu nou'a sistema de învățământu, adeva cu doctoratul obligatoriu pentru a pute ajunge avocatul, ori unu locu mai însemnatu pe carier'a judițială, numărul studentilor universitari creșce pe fia-care anu atât la universitatea din Budapesta, cât și la cea din Clușiu. De aceea în anul acesta se afla unu numeru mai mare de studenți români la deosebitele facultăți de aici, decât în anii trecuți.

Pe lângă tōte că elevul absolutu astadi mai greu pōte a-si asigura subsistinț'a sa decât în deceniul trecut, fiindu de o parte concurenț'a mare pe carier'a advocațională, medicală, tehnică și profesorală, de alta parte posibilitatea de a obține unu oficiu în serviciul statului fiindu aproape ilusoria prin spiritul de netoleranț'a, ce domnesce în sinul guvernăntilor chiar și în contra elementului român, elementu de ordine și patriotismu înaltu, spre pagub'a intereselor statului în presențe și venitoriu, când înțelegerea comună va fi chiamată a aperi existenț'a chiar a statului și popōrelor conlocuitoare: cu tōte aceste rele momentane, jumimea română avēndu credinț'a într'unu venitoriu mai bunu, setōsa de adevărurile sciinței, alērga pe fia-care anu în numeru totu mai mare la institutele mai înalte de învățământu.

Direcțiunea politiceii nōstre naționale, (nimerita ori greșita, nu vreu sē constatu), îngreunēza asemenea venitoriuul junilor absoluti, cari sūnt lasati numai în bun'a lor sōrte de a pute fi ori a nu fi ceva, — fără a avē dupa cum s'ar recere binevoitoriuul spriginu și recomandațiunea folositoare a betrânilor, ce poședu destulă influinț'a pentru acēst'a.

Vorbindu dar despre jumime, numai bine potu constatā și progresu în cultivare. Societatea junimei, numita dupa marele istoricu naționalu „Petru Maioru”, pe lângă rezultatele ce le esercēza asupra membrilor sei pe terenul socialu și culturalu, se ocupa chiar acuma cu o întreprindere literară, ce merita sē o facu cunoscută publicului român.

Scriptele prețioșe ale istoricilor nostri dela începutul secului presențe, Șincai, Clainu, Petru Maioru, abia se mai afla în câteva esemplare la cutarele betrânu de ai nostri, stimatoru și aderinte ai acestor apostoli ai ideilor naționale, parintii simțimintelor, ce astadi ni sūnt comune tuturor.

Societatea „Petru Maioru” în ultimele sale ședințe s'a ocupatu cu ideia de a începe tipărirea „Istoriei Românilor de Petru Maioru” cu litere strabune, aducēndu în prefaț'a acestei istorii viēț'a și genealogia autorului, patronu spiritualu al acestei june Societăți.

Credu, că acēsta întreprindere va fi bine primită de întregul publicu român, atât pentru meritu internu al acestui opu istoricu, cât și pentru limb'a și stilul seu vechiu românesc, prin care acēsta scriere pōte fi cetită și înțelēsa chiar și de poporu.

Eventualul venitu curatu se va adauga la fondul Societății, ce până acuma — dupa cum sūm informatu este numai de 2000 fl., va sē țica unu fondu multu mai neînsemnatu, de cât ca din venitele anuale ale acestuia Societatea sē-si pōta plati macaru chiria anuală a localității.

Istori'a Românilor de Petru Maioru”, edată și întocmită de Societatea junimei de aici, credu, că va pute aparē în semestrul de vēra.

Și până atunci jumimea, spre ajutorarea Societății de lectură, se va îngriji și în carnevalul acesta de arangierea unei petreceri sociale. Societatea și până acuma a existatu mai numai din venitele balurilor, ce s'au arangiatu, în cele mai multe rēnduri cu succesu deplinu moralu și materialu, în favorul ei.

Junimea și-a alesu unu comitetu arangiatoriu în persoanele urmatorilor dni: Gerasimu Ratiu președinte, Emil cav. de Puscariu, Alesandru Duma, v.-președinti. Const. cav. d'Alduleanu, Emil Bardoși secretariu, Virgiliu Bogdanu, George Creniceanu, Ioan Dragoșu, Ioan Mețianu cassariu, I. Maioru, Ion Negreanu, Emil Poruțiu, George Popu, L. B. Papp-Szilagyı, Nicolau Radneanu, Iuliu Selagianu, care și-a începutu activitatea, și carele dupa trebuinț'a, deca se va pute face unu balu mai mare, se va întregi și cu alti tineri.

De sine se înțeleg, că se va purtā grige deosebită de jocurile și costumele naționale române, cari totdeuna au fost privity cu interesu deosebitu de întregu publicul strainu și român.

Dorescu deplinu succesu într'u tōte junimei, ce și-a propusu tendințe atât de nobile literare și sociale. Sē nu-i lipsēca nici odată zelul și devotamentul, care l'a documentatu pe deplinu mai vērtosu în timpul din urma, căci așa va pute fi și mai de parte spriginita de întreg'a Societate a românilor din tōte locurile!

Coresp. ord.

Unu scandalu în parlamentul francesu.

Scandalu deșu! Și încă mare. Atât de mare, încât asemenea acestuia nu s'a mai petrecutu nici în parlamentul francesu, unde scandalurile nu prē sūnt rare.

Cetitorii nostri cunoscū faptul, căci l'amu relatatu și noi la timpul seu, il vom descrie dara numai pe scurtu.

La 10 nov. deputatul Baudry d'Asson a ofensatu atât de violentu guvernul și partid'a acestuia, încât președintele i-a aplicatu pedeps'a numita „censura”, conform căreia dēnsul fu eschisu pe 15 zile din parlamentu.

În țiu'a următoare inse dēnsul se înfașșă iērasi. Președintele Gambetta il pofți sē iēsa, el se opuse, și se escă unu scandalu, ședinț'a se suspendă și președintele dispuse, ca el sē fia scosu cu sil'a.

Venira soldatii. Și atunci urmă o scena și mai durerōsa. Amicii lui de principiu se grupara în șturul lui, și se desvoltă o luptă formală între ei și între soldatii.

Resultatul fu, că soldatii învinsera, apucara pe provocatorul acestui scandalu, adeva pe Baudry d'Asson, și il dusera în închisōrea camerei.

Ilustrațiunea nōstră din fruntea acestui numeru înfașșēza tocmai scen'a acēst'a.

Literatura si arte.

Domn'a României, precum se scie, se ocupa și cu poes'ă, și sub numele de Sylva Carmen a publicatu mai multe lucrări în limb'a germană. Cea mai nouă opera a sa, aparută la Lipsca, este o narațiune poetică în patru cântece. Titlul acesteia e „Sappho” și are de sujetu istori'a de multe ori lucrata a vietii renumitei poete grecesci. Inse principess'a Elisabeta și-a lucratu sujetul cu multa licență poetică. Conform narațiunii sale, Sappho e o femeia de origine princiară, care se 'namoreza de unu erou bravu, dar parintele seu vitregu Genäus, impedeca legatur'a. Sappho are misiunea, ca dupa maritara sa să domnésca asupra insulei Eretat, ceea ce reutaciosul seu parinte vitregu voiesce să 'mpedece cu totu pretiul. În desperațiunea ei, Sappho își întinde mân'a unui simplu nobilu și i încredințeza guvernarea insulei, inse Genäus stêrnesce revoluțiune și apuca el domnirea. Sappho fuge în Siracusa, unde i se nasce o fêta, cu care apoi traiesce în retragere liniscita timpu de mai multi ani; dar în fine cântecele, cari se respândesc în departare mare, i tradêza asilul ei, și primul ei amantu, de care Genäus a desparțit'o, o cercetêza, sê-i cêra de nou mân'a. Dar fiindu că el întârșia a-si realisâ dorinț'a, fiic'a ei crede, că ôspele pe dên's'a o iubesce, și de ôra-ce și ea îl iubesce, traiesce în fantasia fericita, pâna ce realitatea ese la lumina, și nefericit'a fêta móre de durere. Pe astfel de pretiū nici Sappho nu mai primesce fericirea, mórtea fiicei sale o desparte pentru totdêuna de acela pe care l'a iubit. Eroul se departêza, ier Sappho gelesce la mormêntul fiicei sale, dar nu gasesce alinare; doresce sê-si mai vedâ inca odata patri'a și amantul. Se rentôrce dar în patri'a sa, și dupa ce și-a vedutu inca odata mirele perdutu pentru totdêuna, nu mai voiesce sê traiesca, ci sare în mare unde móre. — Critic'a germană scrie în tonu fôrte favorabilu despre acestă opera a poetei principesse, și lauda atât frumusețile-i poetice, cât și limb'a-i și versificațiunea-i eleganta.

Cercetări istorice în arhivele și bibliotecile Ungariei și ale Transilvaniei; raportu înaintatu Academiei Române de Nic. Densusianu. Sub acestu titlu a aparutu la Bucuresci o interesanta broșura, ca edițiune separata din Analele Academiei Române. Precum se scie, dl Nic. Densusianu a fost tramisu de Academi'a Româna ca să faca cercetări istorice prin bibliotecile din Ungari'a și Transilvani'a; timpu de 15 luni a petrecutu dsa, îndeplinindu acesta misiune, și rezultatul activității sale se afla îndegetatu în raportul seu înaintatu Academiei Române, care raportu trasu în edițiune separata se afla acuma înaintea noastră. Din acesta vedemu, că dl Nic. Densusianu și-a îndeplinitu în modu stralucitu misiunea, și prin urmare Academi'a a remuneratu o lucrare meritôsă. Din acestu raportu vedemu, că dl Nic. Densusianu a cercetatu 12 biblioteci și 16 archive; a urmaritu mai cu sêma mișcările și actele românilor dela 1690 încôce. Cu raportu la revoluțiunea lui Horia, a colectatu peste șapte sute de documente diferite, a studiatu localitățile ce au fost teatrul evenimentelor mai însemnate, și a culesu tradițiunile ce se pastrêza și astadi la poporu despre întêmplările de atunci. Pe lângă cercetările facute cu privire la epoc'a lui Horia, a avutu deosebita atențiune și la manuscrisele ce se rapôrta la istori'a generala a României. Așă a gasitu 20 manuscrise ce conținu diferite cronice de ale Țerei românesci și Moldovei, dintre cari 8 se afla în bibliotec'a episcopêsca din Oradea-mare. Pararel cu cercetările facute în privinț'a cronicelor românesci, activitatea sa s'a estinsu și la manuscrisele nepublicate ale literaților români, de cari

asemene a gasitu multe, între cari cele mai însemnate sânt de Șincai, Clain, Petru Maioru, în bibliotec'a din Oradea-mare. A mai gasitu și câteva tractate originale din secolul al XVIII, încheiate între Domnii României și ai Moldovei cu principii Transilvaniei. Totu-odata a descoperitu și Manifestul de unire al mitropoliei din Alba-Iulia, din 7 oct. 1698, cu condițiunile unirii; precum și unu catechismu românescu tiparitu cu litere latine în Alba-Iulia la 1648. Tóta colecțiunea presintata Academiei de dl Nic. Densusianu, formêza 38 volumuri manuscrise, unu fotografiatu, dôue tablouri vechi în oleiu, mai multe portrete, deseme și facsimilie împreuna cu trei copie de pe medali'a lui Horia.

Di George I. Popescu publica invitare de prenumerațiune la scrierea sa intitulata: „Manualu de istori'a literaturii române”, cursu completu din timpurile cele mai vechi pâna 'n zilele nôtstre, elaboratu dupa cele mai autentice date și dupa cele mai bune lucrări române și straine. Oper'a întrêga va avê o marime de 15—18 côle tiparite cu garmond și cicero, iera pretiul de 4 lei. Oper'a de față nu este o istoria critica a literaturii, ci numai o istoria care însêmna numele autorilor și activitatea lor. Autorul lasa sarcin'a unei istorii literare critice pentru alte timpuri seu altor persoane, cu tôte aceste lucrarea sa și astfel va fi pretiôsă. Cererile și informațiunile sânt a se adressâ la dsa în Bucuresci, calea Plevnei nr. 19.

Din „Vocea Romana”, organu „allu glubului professorale den Craiova”, a aparutu și nrl 2, care cuprinde, între altele, ierasi și „mostre de versificațiune în limba eclectică”. Dreptu curiositate, ieta strofa prima

Siediendu pre stratu mollaticu cu perulu displetitu,

Cu tunica discinta, cu sinulu disvelitu,

Ocliate langidatice

Cu vorbe dulci, sburdatiche

Corrin'a-mi aieptâ.

Va să dica, redactorii, niște barbati învetiati, n'au ținutu contu de critic'a întregii presse române, pronunțata la eșirea nrlui primu. Pecatu, căci astfel nu esita, decât ilaritate.

La Gherla a aparutu: „Calendarul Sateanului român pe anul ordinariu 1881”, urmatu de cartea III din „Bibliotec'a Sateanului Român”, redactoru editoru N. F. Negruțiu. În acestă bibliotecă vedemu, între altele, o disertațiune a repausatului M. Toma, reproducă din Analele Asociațiunii transilvane, poes'ă „Copil'a Româna” de redactorul acestei foi și novel'a „Nunt'a Dochitței” de V. R. Buticescu, ambele retiparite din „Familia”; inse nicairi nu se arêta de unde sânt scôse. Siguru, că a redactâ astfel este ușor, inse a nu citâ isvorul, seu cel puțin a nu cere voi'a autorului și a redactorului nici decât nu este unu ce conveniabilu. Dl Negruțiu de multu timpu redactêza totu așă; ceea ce altii scriu, ceea ce este proprietatea altora, dsa reproduce fără nici o muștrare de consciință și fără să citeze nici odata isvorul. Astfel a reproducu o mulține de scrieri din „Familia” și „Șeșetóre”. E bine, în fine sê-i fia de ajunsu acestă procedere, seu i vom tramite — cont'a! — Totu acolo a aparutu: „Secretele alor trei nopti seu trei morti vii”, romanu englesu, tradusu de P. I. Grapini. Pretiul acestuia 50 cr., ier al calindarului 30 cr.

Musicălie noue. La Tâborszky și Parsch în Budapesta a aparutu: „Român dal”, fantasia asupra unei melodii române, de Emeric Székely, pretiul unei broșuri 3 fl.

Biserica si scôla.

Cestiunea retiparirii cărților bisericesci s'a resolutu în sinodul României. Erau, scrie „Timpul”, în acestă cestiune în sinul sf. sinodu dôue opinii; cea

d'ântăiu eră sê se retipărăsca acele cărți cu litere cirilice și cu fôrte mici modificări de tecstu acolo unde cuvintele vechi sânt aprôpe lipsite de înțelesu astadi, și pentru cari limb'a vorbita acuma de poporu are alti termini; a d'ou'a opinie eră: sê se retipărăsca cu litere latine și cu modificări de tecstu mai radicale. Discuți'a neputându eși la capetu, eră vorb'a sê se amâne deslegarea acestei cestiuni pâna la viitôrea sesiune a sf. sinodu, și în acestu intervalu sê se dea publicității cele d'oué propuneri cu argumentările lor în extenso, pentru a se obtiné și parerea publicistilor competenti în materia. Asupra acestora, dl ministru de culte a facutu o a trei'a propunere: sê se tipărăsca o ediție cum o cere cea d'ântăiu opinie, o alta ediție cum o cere a d'ou'a opinie, înse numai cu modificările de tecstu propuse de opini'a cea d'ântăiu; afara de acést'a sê se dea amênduror edițiilor unu caracteru oficialu egal, remânându ca publicul și partea preoțesca sê useze de ediți'a, pe care o va gasi mai potrivita cu cultur'a și temperamentul individualu. Acésta a trei'a propunere a prevalatu și a fost adoptata de unanimitatea membrilor presentii ai sf. sinodu.

Dieces'a Orădii-mari. Arondarea districtelor *protopopesci*, facuta pentru ușorarea administrațiunii, s'a terminatu, formându-se d'oué-deci districte, despre cari vom informă pe cetitorii nostri cu alta ocașiune. — *Dl Corneliu Antal* s'a numitu capelanu în Vadu, concrețându-i-se și administrarea parohiei Dobriciônesci. — *Santire de preoti* se va face în 18 l. c. la serbatôrea St. Nicolae. — *In Cherelesiu* se va sistemisă înca o stațiune de învețiatoru.

Dieces'a Aradului. Rds. D. Ieroteiu Belesiu, noul vicaru-președinte al consistoriului gr. or. din Oradea-mare, s'a întrodusu în noul seu oficiu în ședinți'a consistoriului plenaru, ținuta anume pentru acestu scopu și la care s'a întrunitu unu numeru considerabilu de asesori. Ședinți'a s'a deschisu prin o cuvântare bine simțita a veteranului parinte, carele și-a parasitu lîniscea și turm'a cuvântătoare de pân'acuma, spre a îndeplini în departare o misiune mai înnalta. Apoi se cetira actele oficiale de întroducere, și se împlinira formalitățile îndatinate.

Societati si institute.

Asociațiunea transilvana. Despartiemântul XX, al Blasiului, ținû adunarea sa generala de estu anu la 20 nov., în diu'a SS. arhangeli Mihaiu și Gavrilu, în comun'a Sancelu. Adunarea a fost bine cercetata, căci inteliginti'a româna din acea comuna a lûatu tôte măsurile pentru garantarea unui succesu completu. Parintele protopopu localu Zacharia Branu a ținutu poporului o cuvântare, în care i-a esplicatu chiamarea Asociațiunii și însemnatatea esposițiunii ei care în anul viitoru se va ținé la Sibiu în 27 augustu. Adunarea s'a încheiatu prin o cuvântare rostita de veteranul canonicu Rds. D. Constantin Papfalvi; dupa adunare dl canonicu I. M. Moldovanu întruni la mēs'a sa pe toti cei de față.

Societatea „Petru Maioru“ în Budapesta. Pré onorate domnule Redactore! Aveti bunatatea a ne interpretă — prin pretiuit'a-ve fôia „Familia“ — multîamit'a nôstra publica marinimoșilor contribuitoari, cari viul interesu ce-l pastréza față de Societatea „Petru Maioru“ și l'au manifestatu tramițându-ne sub adres'a Illustr. Sale Ioan cav. de Puscariu curatorele Societății 5 fl. la fondul „permanentu“, iér 5 fl. pentru cel „disponibilu“. În specialu au donatu dnii: din Oradea-mare Simeon Bica 3 fl., Petru Suciu 1 fl., Ioan jun. Poynar 1 fl., Nicolau Zigre colectante 2 fl.; Ioan Trifonu din Gireșu 1 fl.; Georgiu Drumbu din Toboliu 1 fl.; Mihaiu Popescu din M. Lazuri 1 fl. Budapesta la 26 novembre

1880. Cu destinsa stima drd *G. Creniceanu* v.-președ., *Nicolau Mladinu* secret.

Societatea academica „Junimea“ din Cernauti s'a constituitu la 10 nov. astfel: președinte dl Severin Procopoviciu stud. fil., vice-președinte dl Lazaru Vicolu stud. fil., secretaru dl Titu de Cuparencu stud. jur., cassariu dl George Borcea stud. jur., controloru dl Erastu Mandicevschi stud. jur.

C e e n o u ?

Moștenitorul de tron Rudolf a caletoritu mercuri din Gödöllő la Viena, unde va petrece vr'o d'oué septemâni, apoi va merge la Brusela și acolo va petrece serbatorile Craçfunului.

Sciri personale. *Pr. Ssa Mihaiu Pavelu*, episcopul diecesei oradane, s'a rentorsu dela mosi'a sa Slatina în Maramureșu, la reședinți'a sa. — *Pr. Ssa dr. Victor Mihali*, episcopul diecesei Lugoșului, s'a rentorsu din Budapesta la Lugoșu.

Dieta în ședinți'a de marti a desbatutu bugetul ministeriului de honvedi. Cu acésta ocașiune deputatul Tischler, a reprobatu, că sânt multi oficeri pensionati; Ivánka i-a respunsu, că la înfiintțarea honvedismului s'au aplicatu vechii oficeri de honvedi, cari de atunce au cam îmbetrânitu, deci a trebuitu sê se pensioneze; Degré a dișu, că în honvedi a cam scapelatu spiritul naționalu ungurescu; Ugron a atacatu pe gener. Graef, pentru că n'a lasatu pe honvedi sê se presinte la înăgurarea statuei lui Bem; Ernst dori sê se înfiintzeze o șeola de aprodi; Novák și Almásy criticara starea asilului de honvedi; în fine vorbira și ministrii Szende și Tisza. În ședinți'a de mercuri desbaterea acestui bugetu se încheiă, și astfel desbaterea întregului bugetu se termină. Dupa acést'a ministru de finanțe subșternû legea financiara, care fu tramisa la comisiunea financiara, care își va presintă raportul în câteva zile, și astfel bugetul, de mai multi ani încôce, acuma **ântăia-ôra** va fi gata la timpul seu. Deficitul e 24.726,615 fl. Apoi se desbatû proiectul de lege pentru cladirea unui nou edificiu parlamentaru, în care sê încapa și camer'a și cas'a magnașilor. Proiectul guvernului îl propune în sus de Academia; deputatul Thaly observă, că tēr'a e saraca și n'are bani pentru lûcsu, înse dēca totusi trebue sê se faca acelu edificiu, reflectă, că acela ar fi mai potrivit pe piat'ă sarei, lângă vama. Majoritatea primi proiectul guvernului. În ședinți'a de joi ministru președinte a presintatu unu proiectu de lege pentru cladirea calei ferate pâna la Seraievo; Austro-Ungari'a are sê deie „în împrumutu“ pentru acésta cale ferata 3.831,000 fl. — Și cas'a magnașilor a ținutu în diu'a acésta ședinți'a, în care, între altele, s'a votatu proiectul de lege pentru întrunirea comitatelor Crașu și Severin.

Hymen. *Dl Demetriu Nicoliciu* avocatul în Lipova și-a încredințiatu de soția pe domnișôr'a Elisabeta Șerbanu, fiic'a dlui proprietaru Nicolae Șerbanu.

A sut'a aniversaria dela suirea pe tronul imperatului Iosif II s'a serbatu în tóta Austri'a, dar mai ales în Viena cu pompa mare, duminēca și luni. Diu'a festivitate la universitate, sér'a conductu de faclii cu d'oué mii de tortie la statu'a lui Iosif, dar acolo nu se ținû cuvântare, căci poliți'a pretinse a o censură ântăiu, ceea ce nu i se acordă.

Din Leta-mare, comitatul Biharia, ni se scrie, că la 24 l. tr. s'a ținutu acolo o adunare, în caus'a de a înfiintă o *cale ferata vicinala* dela Dobriținu prin Paleu, Leta-mare și Diosig pâna la Székelyhid, și s'a alesu o comisiune, care sê lucreze pentru realisarea acestui planu. Totu acolo la 20 l. tr. a fost o serbatôre tripla, ântăiu serbatôrea Mihaiu și Gavril; a d'ou'a *hramul bisericei* mari, care, durere! tocmai acuma stă

incuiata, trebuindu-se se reperate; și a trei'a *santirea de casa* a vrednicului poporeanu Gavril Nica, care actu îl severși protopopol Iustin Popfiu, cu preotii: parocul rutenu Ioan Golya, parocul din Virtușu George Selagiuanu, capelanul Vas. Nechi, și cu trei cantori; după săntirea casei, proprietarul aceleia întruni la mės'a sa pe toti preotii, cantorii și őspetii, cari erau de față. Poporul român din Leta-mare a facutu mare înaintare pe terenul materialu; acesta pöte se produca rezultate salutare și pe cel bisericescu și culturalu-naționalu, deca conducatorii vor fi la înalțimea misiunii lor.

Necrolöge. *Ioan Popoviciu*, parocu în Bogomiru, dieces'a Orădii-mari, a încetatu din viétia la 28 nov., în etate de 74 ani, lasându în doliu pe soçi'a sa, doi fii Ioan și Iosif, ambii preotii, döue fiice Rosalia și Victoria, ambele preotese, și nepoti și nepöte. — *Iosif Popu*, comisarul reg. de catastru, a repausatu în Sibiiu la 25 nov. în etate de 56 ani.

Rubric'a permanenta. *Andrieu Pöchy*, protopretoru al comitatului Beregh, a defraudatu cu scirea comitelui supremu, Stefan Horvath, care i este socru, 20,000 fl. Ministrul de interne a ordonatu investigațiune contra comitelui supremu. — *V. Luftschiütz*, unu agentu la burs'a din Budapesta, a falsificatu poliție în pretlu de vr'o 10,000 fl. și apoi a disparutu. — *Iuliu Winkler*, adjunctu notariulu în Szarvas, mai de multu vicecomite, fu citatu pentru falsificare de poliție la tribunalu, dar el a depeșiatu, că s'a sinucisu, ceea ce a și facutu. — *In N.-Kanižsa*, subjudele r., Sigismund Zakal, a defraudatu 1800 fl., și s'a predatu ősusi judecatoriei. — *Korzelitz*, carele în calitate de comptabilu a facutu mari falsificări și defraudări la cass'a de economii din Pesta-nöua, fu prinsu la Neapolea.

Sciri scurte. *Municipiul Budapestei* a votatu 85,000 fl. pentru presentul de nunta care se va dá prinčipessei Stefania, acésta hotarire a fost aprobată și de ministeriul de interne. — *Numerarea poporului* va începe în töta țér'a la 1 ianuarie și se va încheia la 10 aceleiasi luni. — *In Lemberga* teatrul germănu a cađutu cu totul, căci polonii nu l'au frecventatu de fel. — *Intre preotii protestanti* s'a pornitu o mișcare, care tinde a realisä dorinți'a, ca pentru înalțirea autorității lor esteriöre, și dönsii se pörte uniforma. — *Optu dieci de fete feciöre* vor salutä pe moștenitorul de tronu și pe soçi'a sa cu ocasiunea festivității, ce municipalitatea Vieniei va arangia în teatrul de opera, după cununi'a sa; töte vor fi îmbracate uniformu, și fia-care din aceste îmbracaminte va costä 300 fl., după modelul compus de Gaul. — *Ministrul-presiedinte Tiszä* džilele aceste a trecutu de 50 de ani, cu care ocasiune parid'a sa din dieta i-a datu unu album cu portretele membrilor. — *Langa Seghedin* pe pust'a Paloșu traiesce unu plugaru de o sutä și trei ani, carele și acum e în putere și lucräza. — *Teologii din Ungvar* au serbatu cu mare pompa aniversari'a de 100 de ani a mortii imperätesei Maria Teresia, cu care ocasiune s'a executatu o programa în mai multe limbe, între altele teologul A. Papfalvai a declamatu „Cântecul Gintei Latine“.

Sciri din Romäni'a. *Camer'a* a alesu președinte pe dl C. A. Rosetti, senatul pe dl D. Ghica. — *Di Alesandru Fencovici*, capul oficiului centralu de statistica, s'a numitu secretaru generalu în ministeriul de interne. — *In monetari'a statului* a fost unu focu grozavu, care a facutu pagube förte mari.

Cronic'a lumiei.

Societatea studentilor romäni din Paris s'a constituitu în modu definitivu. Statutele și regulamentul Societätii preparate, de o comisiune de 5 membri, pe timpul vacanțelor, au fost discutate și votate definitivu

în ultim'a ședintiä de duminica 8/20 tr. Noul birou alesu pe 3 luni conform regulamentului se compune din: dl P. C. Orleanu ca președinte, dl Nanu vicepreședinte, dnii Eug. Ionescu și Arion ca secretari; dl Socolescu cassieru. Societatea ține ședintie regulatu pe fia ce septemäna în „salle des Ecoles“.

Ordul legiunii de onöre în Franci'a are actual-minte optu membre femei. Dintre aceste cinci sünd calugaritë, cari au obținutu innalț'a distincțiune pentru merite căștigate pe terenul filantropiei. Trei sünd femei din societate; un'a din ele Rosa Bonheur, renunit'a artista în pictura, a primitu decorațiunea înca pe timpul imperatului Napoleon III; celelalte döue, dela guvernul republicanu, și anume pentru curagiul lor eroicu. Un'a, domnișör'a Dodu, o telegrafista, pe timpul resboiului prusso-francesu, cu periclitarea vietii sale a taiatu sirmele telegrafice și a confiscatu depeșele inimicului: cealalta, dn'a Albicot, soçi'a prefectului de Oson, a condusu totu atunce vitejesce aperiarea comunei în contra unei trupe prusesci.

America în Paris. Gambetta acusi ve începe seri'a stralucitelor sale serate în salele maretie ale palatului Bourbon. Președintele republicei de asta-data voiesce se introduca o datina cu totul democratica, nu va invitä pe nime, vina cine va voi. Din incidentul acesta unu džiaru din Paris rennoiesce o anecdota. Unu caletoru francesu petrecöndu la Washington, în o sära mergöndu a face visita, džise birjarului se-l aștepte. „Remäné-vei multu?“ îl întrebä birjarul. — „De ce?“ — „Așu vré se sciü, deca n'așu puté merge pän' atunce în cas'a alba; astadi e serata la Lincoln, și mi-ar placé se-i stringu män'a“, — respunse birjarul.

Amorul adevratu. Înțemplarea urmätöre s'a petrecutu de curënd în Franci'a. Unu fostu arendatoru saracu, Perin, prin negustorii norocöse a ajunsu omu förte bogatu și și-a cumperatu castelul principilor d'Autin, așa numitul Petit-Bourg. El n'avea alti copii decät o fëta, care prin urmare erä se-i fia singur'a moștenitöre. Tinerul conte Desaix, fiul unui generalu bravu, dar saracu, veđtu în o serata fët'a și remase încântatu. În scurtu el și fët'a se namorara. Inse be-tränul Perrin nici nu voi s'auđa de legatur'a lor, căci el doriä unu mire asemene bogatu. Dar o mare nenocire produse fericire tinerilor. Domnișör'a Perrin orbi. Desaix și atunce i remase credinciosu. Ier fët'a declarä parintelui seu, că numai după unu atare barbatu se va maritä, de a cărui față isi aduce aminte. Perrin se învoi, și cununi'a se serbä.

O mare nenocire s'a întemplatu ierasi pe mare. La 24 nov. deminëti'a steamerul italianu „Ortigia“ a isbitu steamerul francesu „Onclé Joseph“ în façi'a locului La Speria din golful Genua, și l'a cufundatu numai decät. Din cele 300 de persöne, ce erau pe el, 250 s'au înecatü, și numai 50 au scapatu. Se povestescu scene sfașiätöre ce s'au produsu cu acésta ocasiune.

Totul din härtia. La esposițiunea din Sidney. spunu „Analele industriale“, se afla o casa, care în totalitatea ei este construita de härtia. Töte mobilele, sfeșnicele și chiar o soba (cuptoru) sünd de härtia. asemenea de härtia sünd și covörele și perdelele. În acésta casa se afla o camera de culcare, unde nu numai crivatul, dar și invelitörele, plapomele, rufariele femeiesci, camașile de nöpte, după cea mai din urma moda, töte în generalu sünd de härtia curata. Se vor da, se džice, în acésta curiösa locuințiä și banchete, la care se vor întrebuintä șervete, farfurii, cuțite, furculitë, pahare, și töte obiectele de pe mäsä, facute de aceeași materia, adeca de härtia. Džiarul în cestiune nu džice deca și bucatele nu vor fi cumva și ele de härtia.

Justiția englesă a produsu în septemân'a trecută unu actu foarte curiosu. La Londra unu comerciantu fu acusat de crida falsă, și în șirul desbaterilor unul dintre clienți numi „înșelatoru“ chiar și pe avocatul care aperi pe negustoru. Avocatul i faci procesu de ofensarea onorei, și curtea cu jurati enunță verdictul de vinovat. Atunce președintele judecătoriei, sciindu pré bine, că ofensatoru e unu omu foarte onestu și că numai în focul discuțiunii pronunță acelu cuvântu greu, declară, că uséza de dreptul ce-i acorda legea, și amâna publicarea sentinței — pe noué-deci și noué de ani. Acusatoru se uimi, înse numai decât reflectă, că pe diu'a aceea nu se pôte amâna, căci atunce va fi chiar duminéca. „Ai dreptate“, respunse judecătoru, „deca vei capeta citațiunea la publicarea sentinței, vei avé dreptu a da protestu și a cere o amânare nouă“.

Sciri străine. *Procesul Cisse* a facutu mare șgomotu dîlele trecute la Paris; unele diuare l'au acusat, că a fost tradatoru, el a cerutu ancheta, acést'a l'a achitatu, și redactorii, între ei și Rochefort, au fost condamnați. — *La burs'a din Berlin* cerculéza acuma următoarea gluma: „Pentru ce spriginesce diuariul „Times“ pe jidani?“ — „Căci cetitu dupa usul jidovescu, de dindereptu înainte, și a cel diuaru e — semit“. — *Dot'a* miresei principelui Roland Bonaparte, a dșorei Blanc, se urca la sum'a rotunda de cinci-spre-dece milioane franci. — „*Graphic*“, cunoscutul diuaru ilustratu englesu, va edă numărul seu de Craciunu în patru sute de mii de esemplare, cari vor costă doué sute cincideci de mii franci, căci 450 de ómeni lucréza la el. — *Regin'a Margherita* a Italiei se afla ierasi deplin răsânatosiata din ból'a sa melancolica. — *La Roma* se pregatesce o esposițiune internaționala pe 1885; comitetul centralu s'a și alesu. — *Port'a* a începutu ierasi negociațiuni cu Greci'a în privința regulării granitțelor. — *Vasele franceze* cari luara parte la demonstrațiunea navala în contra Dulcignei, plecara la Toulon. — *La Berlin* s'a confiscatu din tóte librariile a cel tomu din operele lui Heine, care conține poes'a: „Schlosslegende“ și care începe astfel: „Zu Berlin in alten Schlosse, Sehen wir aus Stein gemetzt“. — *Din Afganistan* se scrie, că Eiu bchan, carele lupta în contra englesilor, se afla în situațiunea critica, aderinții lui s'au pré împuținatu, ier banii și munițiunile-i au trecut. — *Principele Decazes*, fostul ministru de esterne al Franciei, a publicatu o broșura, care a facutu mare senzațiune la Paris, căci ataca foarte violent guvernul republicanu, imputându-i, că Franci'a a remasu izolata și nu are aliati, afara de Crispin și de nihilistul Hartmann. — *O scriere necunoscuta a lui Góthe* s'a descoperitu la Lipsca de profesorul Arndt, acést'a e o piesa „Singpiel“ scrisa în prosa, care se va publică în curénd. — *Cununi'a tiarului* cu principess'a Dolgurocki se va publică la 6 dec. în diuariul oficialu din Petersburg; se dice, că țarul a depusu la banc'a englesă doué-deci de milioane fl. pentru principess'a și copiii sei. — *Principele de Wales* se afla în mare încurcatura de bani; Gladstone nu voiesce s'e-i urce civilist'a, deci principele va merge la Paris pentru complanarea datoriilor sale. — *In Dulcigno* poporațiunea, conform depeșelor din Cetinje, e liniseita, fruntasii orașului au tramisu o adresa de supunere principelui Nichita, trupele muntenegrine sub conducerea lui Bozo Petroviču au fost primite cu solenitate, prevaliile sânt ierasi deschise. — *Deschiderea parlamentului englesu* s'a amânatu pe 6 januarie. — *Studentii din Lipsca* au ținutu o adunare în care s'a propusu, ca în teatre și concerte s'e se fluere

toti debutantii jidani. — *Lecocq* a scrisu o opereta nouă, intitulata „Jannot“, din care s'a și ținutu repetițiuni în teatrul „Renaissance“ din Paris. — *Nihilistii in Russi'a* ierasi se mișca, și poliți'a de curénd a descoperitu în Kiew și Charkow tipografii secrete, broșure revoluționare și arme, și a arestatu pe mai multi énsi. — *Emil Oppenheim*, cunoscutul bancaru germănu, a fost scosu din Milano cu brachiul, la ordinul guvernului italianu. — *Adelina Patti* și *Nicolini* în iern'a acést'a vor cântă din januarie pâna 'n finea lui martie în Monaco. — *La Paris*, ca consecința a scirei despre predarea Dulcignei, fondurile otomane s'au urcatu la bursa.

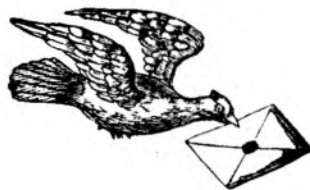
Ghicitura de șacu de Dragina Mera.

c	t	g	r	t	s	i	h	s
ó	e	i	i	n	i	i	r	l
e	a	a	r	e	i	o	u	a
r	l	i	o	t	g	r	u	u
l	i	u	r	n	c	z	v	z
a	o	b	a	z	i	c	a	m
g	o	i	ch	o	e	d	b	a
b	i	r	s	t	i	z	o	e

Se pôte deslegă dupa saritur'a calului.

Termnul de deslegare este 28 decembre. Ca totdeuna, și de asta-data se va sorti o carte între deslegatori.

Post'a redacțiunei.

Dlui Ar. D. in Bucuresci. Vom începe publicarea în nr. viitoru. În celelalte va urmă cum ai dispusu.

Cele mai noué blondine. Traducere facuta din vorba 'n vorba, încât în multe locuri nu o pricepem. Nu se pôte nici macaru corege. Alt ceva amu cerutu și ceremu noi.

Dlui V. R. R. in Bistritia. Promisiunea ni-a produsu bucuria, pentru care iti multiamimu. În cele atinse ai deplina dreptate.

Dlui dr. A. P. A. in Năseudu. Lun'a lui decembre a sositu. Te rugamu nu uită s'e ni tramiti cele promise.

Dlui D. B. in Lipova. Ti-amn tramisu epistola particularia.

Fericirea, Asta nu-i nici poesia, dar nici macaru prosa buna. Este de prisos s'e ni tramiti inceputul romanului, căci precum ti-amu respunsu deja, nu-l putem începe pâna ce nu vedemu totul, înse deca l'amu și vedé, nu avemu spaciu.

Proprietaru, redactoru respunđiatoru și editoru:
IOSIF VULCANU.